

FECSKE CSABA
Hóember

a temetés napján fél lábszárig
 érő hó esett kivattázott sírba
 temettük nagymamát
 legyen kényelmes neki ha már
 idegesítően ropogott a hó
 a gyászolók lába alatt
 fehér volt a világ
 mint az én arcom is gyermekeim
 értetlenül nézték hogyan tűnik el
 előttük dédnagyanyjuk ez az ismeretlen
 távoli rokon akinek udvarán
 hamarosan természetes hóember állt
 zöld fazékkal a fején jókora sárgarépával
 kifejezéstelen arca közepén

(A nap még füstölög...)

*A nap még füstölög
 a hamvadó hegyek fölött.
 A homály inge mögött
 dereng a rét.⁴*

De már itt sündörög,
 s lehullt levelekkel zörög
 elbóbiskolt fák között
 a vak sötét.

4 József Attila azonos című töredéke

Holnap is

söralátét

(s)örömet nem üvegből
iszom pohárból kocsmazaj mögül
valahol madár szól éveket
számláló kakukk számban
a nyál szívemben minden
szögligeti erdő összefut
mint sárban elakadt szekér
időzik bennem a múlt eltévedt
nyelvemen a szó úgy jár majd
szegény mint a tavalyi hó édes
Istenem lehet hogy te sem vagy
mindenható ha az lennél ez a vers
remekmű volna nem ilyen könnyen
eldobható firkálmány mindig jön
valami rossz ami összetör jaj cigányútra
ment a sör ne légy mohó
megárt ha kevés is a jó
az utolsó józan pillanat
félrelök ha lesz még söröző
holnap is jövök